

Rozhovor prezidenta republiky pro Radio Xaver a XTV

1.7.2022 - Miloš Zeman | Správa Pražského hradu

U mikrofonu Radia Xaver a XTV vítám prezidenta České republiky pana Miloše Zemana. Dobrý den, pane prezidente.

Pěkný dobrý den.

Musím začít zprávou, která mně cinkla do mobilního telefonu doslova před pár minutami. Prezident Zeman žádá prověřit, zda pokus o převod pravomocí při jeho hospitalizaci nebyla sabotáž. Podnět předal ministru Blažkovi. Jakým způsobem to mohla být sabotáž, pane prezidente?

Já bych předeslal, že ten termín sabotáž mě samotného překvapil, ale moji právníci mě ujistili, že je to termín trestního práva, takže jsem se podřídil. To ovšem není podstatné. Podstatné je, že v době, kdy jsem byl v nemocnici, tady byl pokus, o kterém všichni víme, o odvolání prezidenta. Tak kdybych byl Ludvík Svoboda, tak to pochopím, ale já jsem měl, nechci říkat banální onemocnění, onemocnění zažívacího traktu, ale rozhodně to nebylo onemocnění smrtelné, ani náhodou. No a některé kruhy, zejména v Senátu Parlamentu České republiky, v té době učinily vážně míněný pokus o aplikaci článku 66 Ústavy. Já nechci někoho potrestat, já pouze v tomto prohlášení žádám, aby se některé skutečnosti, které tam jsou uvedeny, prověřily a aby pravda vyšla na povrch.

Kdo má být popohnán k zodpovědnosti za to? Vy jste řekl, velmi decentně, některé kruhy.

Některé kruhy v Senátu, to především, a kruhy s nimi spolupracující.

Jména z Vás nedostanu?

Já nechci narušovat průběh případného vyšetřování. Myslím si, že teď je to věc vyšetřovatelů, a nechť se tedy ukáže, zda tento, podle mého názoru naivní a hloupý, pokus byl opravdu jenom projevem hlouposti, nebo něčeho vážnějšího.

Pane prezidente, jak takovou věc člověk přijme lidsky? V okamžiku, kdy ležíte v nemocnici, pak jste se dozvěděl, že toto proběhlo, tak to zamrzí nebo rozčílí nebo politického praktika, který zažil leccos, to nechá v klidu?

Já jsem v politice, Xavere, 32 let, tedy od roku 1990, a už jsem si zvykl na leccos, i na nejrůznější podrazy, bohužel to je součást politiky. V tomhle případě jsem si spíše říkal, že je to projev hlouposti. Ano, vidím v tom zlý úmysl, ale především hloupý úmysl, protože ta nemoc nebyla tak vážná, trvala poměrně krátkou dobu, i během ní jsem dokonce v nemocnici plnil základní prezidentské povinnosti, kupříkladu přijal jsem předsedu Poslanecké sněmovny Vondráčka, za jeho přítomnosti jsem podepsal své rozhodnutí o svolání schůze Sněmovny, což mimochodem bylo dobré, protože některé zprávy naznačovaly, že ležím na smrtelné posteli, a tak ten videozáznam tohoto setkání prokázal, že tomu tak není. Každá lež, Xavere, se dá dříve nebo později vyvrátit.

Vy jste řekl před chvílí, pane prezidente, že jste uvyklý podrazům v politice. Týká se to i

toho období, kdy jste v politice v pozici prezidenta, ty podrazy?

Já myslím, že zrovna tato kauza, o které mluvíme, je svým druhem politického podrazu. Jsem možná naivní, ale v politice máme proti sobě bojovat argumenty, a nikoli tím, že zneužijeme nemoc svého protivníka, abychom ho jako pěšce odstranili ze šachovnice, nehledě na to, že z hlediska Ústavy šlo spíš o odstranění figury krále, a o to je to horší.

Mýlil jste se, pane prezidente, za ta dvě prezidentská období v politice? Tak, jako o tom ostatně známe Vaši knížku, tak předpokládám že bude nějaká druhá, jak jsem se nemýlil v politice nebo jak jsem se mýlil podruhé.

Víte, zaprvé každý člověk se mýlí, errare humanum est. Zadruhé žádná druhá kniha nebude, protože já se zaprvé hrozně těším, až budu číst knihy druhých, za druhé objevil jsem asi před měsícem teprve, že na televizi můžete mít až 135 kanálů. Víte, co to je? A já sice neslyším, ale když si nasadím sluchátka a kabel vede do televize, tak slyším báječně. Tak jsem se zaradoval a říkal jsem si, budu kombinovat knížky, budu kombinovat ty televizní programy, zejména historické, a budu si šťastně a spokojeně moci říct, vzdálen politiky, protože politika je věc nebo oblast lidské činnosti, která na jedné straně přitahuje zajímavé lidi, s nimiž je potěšením se setkávat, i když s nimi třeba nesouhlasíte, ale občas se tam objeví i zakomplexovaný blb, respektive závistivá nula. A, jak říkal Werich, kde blb, tam nebezpečno. Takže opouštím nebezpečné prostředí, ve kterém jsem se pohyboval těch 32 let, a přeplovám do klidného přístavu.

Tomu celkem rozumím, ale nechce se mi věřit, že by nebylo na co vzpomínat.

Je na co vzpomínat, ale protože si myslím, že lidí už jsem urazil dost, Xavere, tak jako dobrý skutek na sklonku svého života udělám to, že už nikoho dalšího urážet nebudu.

Vy jste se napravil, pane prezidente.

Já jsem se nenapravit, já jsem pouze zlenivěl.

Jo takhle. 13. a 14. ledna 23 bude prezidentská volba. Vy se budete v tu chvíli již blížit do fáze, kdy se stanete řadovým občanem, a jistě budete přemýšlet o tom, komu hodíte svůj hlas. A já se teď ptám, jaký by měl být budoucí prezident České republiky, a ptám se občana Miloše Zemana.

Já jsem vyzval k tomu, aby kandidovaly na prezidenta, dvě nepochybně výrazné osobnosti, Andreje Babiše a Josefa Středulu, a ať zvítězí kdokoli z nich, budu spokojen. A to souvisí s Vaší otázkou, kdo by měl být prezident. Takové moralizující kýče, jako měl by být čestný, spravedlivý, měl by lidi spojoval, spojte Spartu a Slavii, politika vždycky rozděluje, tak ty zapomeneme a řekneme si, že by to měl být především člověk, který má silný a přesvědčivý životní příběh, to znamená, kdo v životě něco dokázal a kdo dává naději, že v tom úspěšném tažení životem bude pokračovat, což Babiš i Středula nesporně jsou. Pokud jde o zbývající kandidáty, nechci je pomlouvat a nejzdvořilejší způsob bude, když o nich budu mlčet.

Na druhou stranu už jste řekl, že jsou to podivné existence, jestli si dobře vzpomínám. Nicméně je podle Vás přijatelné, aby se prezidentem stal nepolitik, aby to byl někdo, kdo třeba pochází z vysokoškolského prostředí, z akademické půdy, ale politické zkušenosti nemá, je to možné?

Je to možné a byla by to tragédie. Podívejte se, politika je profese jako každá jiná. Když se necháte

operovat, zkoumáte, zda váš chirurg absolvoval medicínu. Ta představa nepolitické politiky je představa hezky znějící, ale velice hloupá. Politika je řemeslo, musí se ho naučit, musí v tom nějakým způsobem vyniknout, respektive uspět, prostě když je truhlář, tak si neusekne ruku proto, že neumí zacházet s příslušnými nástroji. A proto znovu opakuji, že ti moji dva kandidáti, jak Babiš, tak Středula, jsou politici. Mimochodem Středula je politik už proto, že je šéfem odborů.

Pane prezidente, co si myslíte o politikovi, vrcholném politikovi, budto třeba v rámci České republiky nebo v rámci Prahy, který tak zvaně používá šifrovaný telefon? Vy už víte, kam mířím.

Já bych tady byl sice shovívavý, ale víte proč, Xavere? Když jsem byl premiérem, tak mně dali na stůl šifrovaný telefon. Byla to taková černá bednička a já jsem s tím neuměl zacházet, protože jsem technický antitalent. A po celou dobu mého premiérování ta šifrovaná bednička byla na mém psacím stole a místo ní jsem používal normální telefon. Takže člověk zaprvé nemá co skrývat, zadruhé kdybych byl cynik, tak bych řekl, že každá šifra se dá stejně prolomit, jsou tam nějaká ta zadní dvířka, jak se říká, no a zatřetí pokud politika odposlouchávají, což se může stát i mně, tak i když používáte běžný telefon nebo jste v nějaké uzavřené místnosti, tak vás stejně odposlechnou. Takže jestli to znáte, tu krásnou anekdotu, tak takhle zdvihne ten člověk obličej ke stropu a říká, pane plukovníku, splnil jsem váš úkol.

Celá ta kauza, která se před pár dny nastartovala, tedy kauza Hluboček, zatím se jí tak říká, nebo Dozimetr, v některých médiích kauza Slepíček, to je citace...

A Myšák.

Ano. Překvapilo Vás to?

Ne, naprosto ne. Podívejte se, Vy si ještě vzpomínáte na devadesátky, tehdy jsme byli mladí a krásní, dnes už jsme jenom krásní. A v těch devadesátkách se víceméně udály obdobné věci, a udály se i daleko později, vezměte si hnutí Věci veřejné. Kdo si dnes vzpomene na Víta Bárta nebo Radka Johna, možná znalci, ale jinak nikdo. Věci veřejné byly něčím podobným jako STAN. Vletěly do politiky, měly protikorupční program, no a pak se v obou případech prokázalo, že se opíraly o mafiozní struktury. Pro mě to nebylo zklamání, protože člověk, který si opravdu věří a je opravdu sebevědomý a je o sobě přesvědčený, mafiány nepotřebuje. Ale tyhle ty slabé zjevy, politické slabé zjevy, potřebují nějakou, ať už finanční podporu nebo kokain nebo prostitutku, které jim někdo musí zajistit, potřebují i ten šifrovaný telefon, který jim taky někdo musí zajistit, takže tam dochází k přirozenému spojení s mafiány. A čím je ten politik blbější a současně ten mafián chytřejší, tím je toto spojení těsnější.

Zdánlivě bezvýznamná věc, ale vypovídající o mnohém, kterou jsem zaznamenal včera na sociálních sítích, tak starosta jakési obce, tuším že z jižních Čech, psal, já jsem sice starostou, ale se STAN jako se Starosty nemám nic společného. Ono totiž mnohdy občané si myslí, že všichni starostové jsou ve STANu, a toto už jste kritizoval kdysi, dokonce jste to, myslím, nazval podvodem. Tato kauza tento příběh obnažila?

Ano. Jste skvěle informován, já jsem dokonce ta slova o podvodu před několika lety použil v rozhovoru s panem Rakušanem, a říkal jsem mu, váš název je svým způsobem podvodnický, nebo alespoň matoucí, protože implikuje, že buď všichni starostové jsou ve vaší straně, nebo alespoň většina starostů. Xavere, starostů je 6000, STAN má 2000 členů, takže i kdyby všichni jeho členové, což nejsou, byli starostové, tak pořád je to jenom jedna třetina. Ale co horšího, když si to vezmete na úrovni komunálních zastupitelů, tak je zjištěno, že komunální zastupitelé za hnutí Starostů a

nezávislých, tak že jich je šest procent, opakuji šest procent z celkového počtu komunálních zastupitelů, takže je to drtivá menšina, a proto si myslím, že je to podvod, a naprosto chápu toho starostu z jižních Čech.

Celá ta kauza, celý ten případ, vnímáte ten případ, pane prezidente, jako věc, která začala a končí v Praze, nebo je to problém celonárodní?

Ale Xavere, před chvílí jsem pochválil, že jste skvěle informován, a teď Vás mohu ujistit, že nemluvíme o pražské, ale o zlínské mafii, která pouze infiltrovala pražskou mafii a do jisté míry ji ovládla.

V tom jsme zajedno.

Takže není to jenom pražská záležitost.

No a teď se chci ptát, jestli to může končit třeba pádem vlády. Vy jste praktik, co myslíte?

Budme trochu cyničtí. Víím, že opozice žádá, aby hnutí STAN odešlo z vlády, tedy žádá o to, přesněji řečeno, ostatní zbývající vládní strany. Tohleto žádná vláda neudělá z prostého a jednoduchého důvodu, vláda má teď většinu 108 poslanců, hnutí STAN, nemýlím-li se, má 33 poslanců. Kdyby tedy 33 poslanců odešlo z vlády, tato vláda se stane menšinovou a bude okamžitě vystavena úspěšnému útoku opozice, která jí vysloví nedůvěru. A protože žádná vláda včetně té naší nemá sebevražedné sklony, tak kdyby hnutí STAN bylo sebevíce prolezlé mafiemi, a nezapomeňte, že skandál, o kterém mluvíme, je sedmý v pořadí, to není první skandál, no tak STAN samozřejmě ve vládě zůstane v zájmu ostatních vládních stran, ale pochopitelně taky v zájmu sebe sama. Suchá je skýva opozice.

Asi máte pravdu, respektive máte pravdu, ale zapomínáte, pane prezidente, na něco, čemu se říká tlak veřejnosti.

No kéž by ten tlak veřejnosti fungoval. On sice funguje, ale s výrazným časovým zpožděním. Jak se říká, Boží mlýny melou pomalu, i když zažili jsme pár případů, kdy fungovaly rychle, ale to byly spíše výjimky. Ano, tlak veřejnosti se nakonec projeví, ale trvá to dlouho a dá to fušku.

Pojďme k jinému tématu. Kdysi, a není to dlouho, možná dva tři roky, jsme spolu hovořili, tuším, ještě pro Frekvenci 1 a Vy jste v tom rozhovoru řekl, že ruský ministr Lavrov je Váš osobní přítel. Toto přátelství skončilo?

My jsme se neviděli několik let, Xavere, ale říkal jsem to proto, a tento důvod Vám možná bude připadat jako malicherný, protože jsme oba kuřáci. My jsme během nejrůznějších jednání, kterých jsme se oba zúčastnili za ta léta, se neustále uchylovali do kuřáckých koutků, protože ta protikuřácká vášeň je i na této úrovni zjevná, takže jsme vždycky museli něco najít, tam jsme se setkali, vypadali jsme jako spiklenci, ale ve skutečnosti jsme si šli zakouřit. Je to velmi inteligentní, velmi vzdělaný člověk, ostatně tak ho označil i Karel Schwarzenberg, který ho mimochodem taky označil za přítele. Nezapomeňte, že NATO ještě nedávno ve svých oficiálních dokumentech označovalo Rusko za strategického partnera, tedy de facto za přítele, a teprve agresí na Ukrajině a se situace změnila.

Vy jste řekl, oba jsme kuřáci. Já mám informaci, že Vy jste bývalým kuřákem.

Před, jak je to dlouho, to už bude víc než půl roku, téměř tři čtvrtě, jsem přestal kouřit, protože mi to zakázali. Přestal jsem bohužel pít, protože mně to zakázali, a přestal jsem létat, protože mně to zakázali, takže kvůli tomu je dnes premiér Fiala místo mě v Madridu. Chtěl jsem si vyzkoušet, jestli

mám silnou vůli. Byl jsem bytostně přesvědčen, že to nedokážu, no ale každým dnem ten tlak ubýval. Zpočátku se mi o cigaretách zdálo, dokonce, že jsem vykouřil jednu dvacítku cigaret tak říkajíc jedním vrzem jako E.T., no a pak to polevovalo a polevovalo. Tak jsem říkal svému ošetřujícímu lékaři, až budeš vědět, že mám dva měsíce do smrti, tak mně to řekni, já si objednáme bednu Campari, karton cigaret a ty dva poslední měsíce života se vrátím ke starým zvykům, vykourím karton a vypiju bednu Campari.

Ale zpět k té původní otázce, pane prezidente. Ve chvíli, kdy to začalo, myslím tím konflikt na Ukrajině, a v průběhu, mnohokrát jsem si říkal v okamžiku, kdy jsem sledoval média, jestli Miloše Zemana napadlo zvednout telefon a promluvit třeba s Lavrovem, promluvit si třeba s Vladimírem Putinem, protože francouzský prezident Macron s ním telefonuje docela pravidelně. Byla u Vás taková myšlenka?

Ne, protože jsme malá země a Putin rozumí pouze síle. To znamená, rozumí velmocím. Tak dobře, u Macrona můžeme diskutovat o tom, zda Francie je nebo není velmoc, ale minimálně je součástí Evropské unie, a ta jako celek velmoc je. Ostatně, pokud vím, telefonoval si s ním i kancléř Scholz. U mě bych mu mohl připomenout, že jsme spolu docela dobře vycházeli, protože je to chytrý člověk. Já nemám rád, když někdo, s kým nesouhlasím, tak z něho automaticky dělám blbce. To je velice laciná taktika a hloupá taktika. Takže je to chytrý člověk a já nejsem psychiatr, ale já jsem se skutečně domníval, že se zbláznil, protože tohle, myslím ten útok na Ukrajinu, může opravdu udělat jenom šílenec. Tak nepřehánějme to a řekněme, že je u moci velmi dlouho, že ho ta moc do jisté míry oslnila, že se domnívá, že může dělat všechno. Přestal komunikovat se svým okolím, nebo si kolem sebe vybírá jenom pochlebovače, a to všechno můžete s jistou nadsázkou shrnout do výroku, že se zbláznil.

To určitě, ale myslím, že mnozí politologové, historici, lidé, kteří jsou znalí té věci, v celém tom příběhu hledají nějaký reálný základ. Něco, co by se dalo pojmenovat, jako reálný důvod, byť si o něm můžeme myslet, že je třeba slabý. Vy v tom něco takového vidíte?

Ano. Podívejte se, Putin, jako každý politik, i když je tam v podstatě totalitní režim, ne úplně, to bych chtěl zdůraznit, protože jsou povoleny politické strany, a ty nejsou vždy zcela konformní, ale do značné míry totalitní režim, tak i tak ten prezident chce být milován a sleduje průzkumy veřejného mínění. Několikrát se stalo, že Putinovi klesala popularita. Především kvůli domácím záležitostem, ekonomickým a sociálním. Kdykoli sáhnul k úspěchu v zahraniční politice, což byla například anexe Krymu v roce 2014, tak mu popularita vyletěla. A totéž, Xavere, se stalo i teď, při útoku na Ukrajinu prezidentu Putinovi prokazatelně vzrostla popularita. Takže to je důvod, který já za jeho krokem vidím. Je to samozřejmě hanebné, je to samozřejmě, řekněme neospravedlnitelné, no ale jak říkal Nietzsche, Menschliches, Allzumenschliches.

Takže z toho, co říkáte, vlastně rozšiřování NATO směrem na východ nebylo pravděpodobně tím důvodem?

No, naopak, touto agresí vůči Ukrajině přispěl významným způsobem k rozšíření NATO o Švédsko a Finsko. Když se podíváte na průzkumy veřejného mínění, tak předtím ten neutrální status převažoval, takže za normálních okolností by patrně ani Švédsko ani Finsko nikdy do NATO nevstoupily. Teprve ruská agrese na Ukrajině paradoxně způsobila to, že se NATO rozšířilo.

Takže opačný efekt takzvaně.

Opačný efekt.

Pane prezidente, domníváte se, že prezident Putin je schopen sáhnout na jaderné zbraně?

Ne. Tak daleko jeho šílenství nedošlo a doufám, že ani nedojde.

Vystoupení prezidenta Zelenského v českém Parlamentu jste určitě sledoval, možná živě, ze záznamu. Zajímá mě, jak ho hodnotíte.

Bylo to profesionální, dobré vystoupení. Vážím si toho, že to nebyla taková ta univerzální frazeologie, ale že u každého vystoupení včetně toho českého se dotknul, řekněme, národních markantů, ať už to byla „Pravda, láska“ anebo „Jsme s vámi, buďte s námi“. To jsem ocenil. No a jinak naprosto chápu, že Ukrajině je potřeba dodávat zbraně, což se také děje, a jsem rád, že Česká republika je mezi těmi zeměmi, které jsou na špici těchto dodavatelů.

Požádám teď o krátkou odpověď. Jak, pane prezidente, uspěl nebo neuspěl takzvaně západ? Reakce západu, když se my budeme počítat jako západní demokracie, nebo demokracie západního střihu, od nás dál. Tak je to na jedničku, na dvojku, na trojku, nebo se promlčel západ?

No, kdybych řekl, že je to dobře, tak by to bylo na trojku. Ale vraťme se, Xavere chvíli do minulosti. Jak reagoval západ v roce 1968? Úplně se na nás vykašlal. Ano, bylo tady několik odsuzujících rezolucí, a to bylo víceméně všechno. Nebyl žádný bojkot tehdejšího Sovětského svazu, nebyly žádné sankce. No a když to srovnáte se současnou situací, tak jako historický optimista konstatuji jisté zlepšení. Jsou sankce, a ne jenom odsuzující rezoluce.

Takže odpověď vlastně zní?

Zlepšilo se to.

Zlepšilo se to. Ty samotné sankce, a já si vzpomínám, pane prezidente, na naše předchozí rozhovory, kdy Vy jste je velmi kritizoval, sankce. Byl jste velký nepřítel toho. V této věci zafungovaly? Je to lepší? Nebo jste změnil názor?

Moje kritika sankcí byla dokreslována příkladem, kdy vůči Kubě, malé Kubě, byly sankce aplikovány padesát let, aniž by castrovský režim byl svržen, anebo dokonce alespoň modifikován. Sankce vůči Rusku zřejmě nepodlomí ruskou ekonomiku. Bezesporu ji oslabí, ale nikoli podlomí. Tak velká země, jako je Rusko, s obrovskými přírodními zdroji, která mimochodem může přeměňovat dodávky ropy a plynu do Číny nebo do Indie, tak taková se těch sankcí nemusí příliš obávat. Ano, trochu ji to poškodí, ale když si třeba vezmete kurz rublu, tak ten zpočátku spadnul, no a teď se vrátil na původní hodnoty.

Je to chyba, sankce za těchto okolností?

No, víte, v každém případě to byl pokus, který bylo nutné udělat, ale já bych daleko více sázel na ty dodávky zbraní.

Jak hodnotíte onen ostrý řez, ke kterému nás tak trochu už zavazuje Evropská unie? Ostrý řez ve věci dodávek ruského plynu, protože to se tak či onak...

Promiňte, že jsem se rozesmál, ale já jsem teď byl na videokonferenci devíti prezidentů takzvaného Bukurešťského formátu, a tam jsem říkal, kolegové, jsem ve schizofrenní situaci. My na jedné straně vyhrožujeme Rusku, že od něj nebudeme odebírat plyn. Na druhé straně se bojíme, že nám Putin ten

plyn přestane dodávat. No tak buď platí jedno, nebo platí druhé. Všechny ekonomické analýzy ukazují, že bez plynu, bez ruského plynu se v nejbližších dvou až třech letech neobejdeme. A jak říká Jára da Cimrman, můžeme s tím nesouhlasit, ale to je tak všechno, co s tím můžeme dělat.

Měli bychom, naše země, jednat s Ruskem?

Tak my s ním de facto už jednáme. Nezapomeňte, že Rusko teď v Indonésii bude zastoupeno Putinem, a to je takzvaná G20. Z G7 bylo Rusko vyloučeno již dříve, po anexi Krymu, no a v G20 stále ještě je. Takže toto je jedna z platforem pro jednání, nehledě na to, že ty telefonáty Macrona nebo Scholze jsou svým způsobem také jednáním.

Zaznamenal jsem v médiích, pane prezidente, že Vás v uplynulých týdnech opustili někteří poradci. Skoro by to vypadalo, že ten poradenský tým se tak trochu rozpadá. Co se přihodilo?

Ale nic podstatného. Já bych nebyl tak krutý jako Julie Hrstková, která v Hospodářských novinách píše o krysách opouštějících loď. Já bych spíše se shovívavým úsměvem, do něhož je možná přimísená trocha pohrdání, řekl, že ptactvo si hledá nová hnízdiště, protože odcházím z politiky. Když si to vezmete případ od případu, a já uvedu pouze dva, no tak Vláda Dlouhý odešel, protože jsem ho nejmenoval guvernérem Národní banky. Jaroslav Zavadil, bývalý odborový předák, odešel proto, protože jsem podpořil Josefa Středulu, a Zavadil o Středulovi prohlásil veřejně, že je to jednotka pokrytectví. A tak bych mohl pokračovat dál a dál. Nicméně ten tým trval s různými obměnami devět a půl roku, splnil svoji roli, která byla v podstatě rolí seminářů, kdy vždy nějaký člen vlády informoval o problematice svého resortu a proti němu stál oponent z opačného názorového tábora, takže to byly vesměs zajímavé diskuse. Trvalo to devět a půl roku. Já už ten tým na toho zbývajících půl roku nechci obnovovat. Je mi to trochu líto, ale, jak říkám, pokud ptáci budou mít pohodlná nová hnízdiště, budiž jim to přáno.

Určitě jste zaregistroval, že dnes vyběhly nové výsledky volebních preferencí od společnosti SANEP. Nevím, jestli se to k Vám dostalo.

Ne, ještě ne.

Které ukazují, že vede hnutí ANO 29,2 %, ale po tom ODS s 16 %, SPD skoro 14 %, Piráti 5,7 %, ale mimo Sněmovnu zůstávají STAN, KDU-ČSL, TOP 09 se 3 % a další strany. O čem to svědčí?

No tak ono to není tak překvapující. Já znám průzkumy z minulého měsíce a tady došlo pouze k té změně, že klesly preference STANu, no klesly výrazně, ale všichni víme proč. U ostatních stran ty změny nejsou příliš výrazné. Lidovci byli vždycky pod pěti procenty. Topka se potácela mezi třemi a čtyřmi procenty. Piráti vyšli kolik?

Pět celých sedm.

No tak to je taky mírný pokles. Trochu mě překvapuje ten pokles ODS, to bych nečekal. Říkal jste šestnáct procent?

Šestnáct celých jedna.

Já jsem vždy bral v úvahu preference jednotlivých stran. Víte, když si silná strana přivěsí několik trpaslíků, tak to vypadá na první pohled hezky, vytvářejí se koalice, no ale rozhodující v každém

okamžiku je síla jedné konkrétní strany a nikoli mechanický součet preferencí všech stran.

Ještě jedna důležitá věc, pane prezidente, která se dotýká všech občanů, téměř všech občanů naší země. Hovoří se o navýšení koncesionářských poplatků pro média veřejné služby. Česká televize dokonce ohlásila omezování výroby, propouštění a rušení kanálu pro seniory. Kdyby se někdo ptal na Váš názor, na Váš hlas, tak Vy jste pro navýšení koncesionářských poplatků, pro bázi dobrovolnosti například, nebo pro zvýšení, nebo pro financování... Promiňte já to dořeknu.

Báze dobrovolnosti je trochu iracionální. Podívejte se, Xavere, já mám na to dlouhodobě názor, že by bylo dobré umožnit i veřejnoprávní televizi reklamu, čímž by si zahojila, tak jako soukromé televize, své finance. Nezvyšoval bych koncesionářské poplatky. Jedná se tedy měsíčně o pár desetikorun, maximálně, které státní rozpočet nevytrhnou, televizní také ne, to by byly spíše ty reklamy. A na druhé straně poměrně malým impulzem dokážete naštvat šílenou spoustu lidí, protože prakticky všichni jsme koncesionáři.

Je to tak. Co budete dělat o prázdninách, pane prezidente? Máte už plán na dovolenou, bude letos člun? Jaké máte plány na nejbližší dny?

Já budu, nedávno, tedy ne nedávno, ale v blízké budoucnosti, to znamená na začátku července asi čtyři dny na Vysočině na své chalupě, přesněji řečeno v části staré tvrze, kterou z jedné čtvrtiny vlastním. Vyjedu si zase na rybník v nafukovacím člunu. Projedu si lesní cesty, které přestaly být lesními cestami, protože kůrovec ty lesy zničil. No a zbytek dovolené, zejména v srpnu, ta dovolená bude maximálně tři týdny dohromady, tak ten strávím objevováním křivoklátských lesů, protože Lány už jsou na pokraji křivoklátských lesů. Já tenhle lesní masiv, který je největší ve Středočeském kraji skoro neznám, skoro. No, a tak se pokusím o několik objevných cest autem.

Na závěr mám, pane prezidente, pro Vás jednu dobrou zprávu, pozitivní. S kolegy, s kterými jsme před pěti lety spustili internetovou televizi XTV, před pár dny jsme spustili internetové Radio Xaver, kde bude v premiéře i tento rozhovor, a já doufám, že Vaše přítomnost nám pomůže přilákat další diváky, a proto Vám za ten rozhovor děkuji a těším se na příště.

Tak já Vám v každém případě přeji, aby Vaše televize a samozřejmě i rádio byly úspěšné, což tedy měříme právě tou sledovaností. Přeji Vám, a Vaše osoba je toho zárukou, že to nebude jednostranné vysílání, vysílání majitelů jediné správné pravdy, což někdy mimochodem dělá veřejnoprávní televize, nu a pokud budete i finančně úspěšní, například tím, že dostanete zakázku na reklamu, tak Vám přeju, abyste z toho také něco měl a aby Vám zvýšili plat.

Děkuji a těším se na příště. Na shledanou, pane prezidente.

Krásný den a na shledanou.

Hostem Radia Xaver a XTV byl prezident České republiky pan Miloš Zeman.

<https://www.hrad.cz/cs/prezident-cr/soucasny-prezident-cr/vybrane-projevy-a-rozhovory/rozhovor-prezidenta-republiky-pro-radio-xaver-a-xtv-16503>